

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO NARIAI

Gedimino pr. 53, 01109 Vilnius

Tel. (8 5) 239 6273

El. p. andrius.kubilius@lrs.lt; dainius.kreivys@lrs.lt

LR Vyriausiosios rinkimų komisijos pirmininkui
p. Zenonui Vaigauskui

RAŠYTINIS KLAUSIMAS DĖL SEIMO RINKIMŲ KAMPANIJŲ DALYVIŲ ĮSISKOLINIMO

2017-02-09 Nr. 410-KL-

Vyriausiajai rinkimų komisijai viešai paskelbus Seimo rinkimų kampanijų dalyvių finansavimo ataskaitas paaiškėjo, kad visos partijos rinkimų kampaniją baigė be kreditorinių įsiskolinimų įvairių paslaugų teikėjams, išskyrus Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungą. Paaiškėjo, kad rinkimus laimėjusi partija sausio pabaigoje turėjo 874 tūkst. eurų dydžio skolą.

Tai atrodo kaip išskirtinis šių rinkimų kampanijos finansavimo bruožas, todėl, vadovaudamiesi LR Seimo Statuto 212 straipsniu, norėtume paklausti, ar tokia padėtis atitinka įstatymų reikalavimus ir politinių kampanijų dalyvių sutarčių apmokėjimo gerąją praktiką:

1. Ar tokios didelės apimties apmokėjimų atidėjimas ilgam laikotarpiui skirtingiems paslaugų teikėjams yra įprastinė partijų, dalyvaujančių politinėse kampanijose, reklamos sutarčių apmokėjimo praktika?
2. Ar būtų pažeisti politinių kampanijų ir politinių partijų finansavimo įstatymai, jei paaiškėtų, kad apmokėjimų atidėjimą laidavo tretieji asmenys? Ar Vyriausioji rinkimų komisija neketina kreiptis į finansų priežiūros institucijas tokioms prielaidoms patikrinti?
3. Ar ilgalaikės politinių kampanijų dalyvių skolos paslaugų teikėjams neturėtų būti traktuojamos kaip paskolos, kurias partijai suteikė paslaugų teikėjai? Ar toks paskolų gavimas iš verslo subjektų neprieštarauja Politinių partijų įstatymui ir Politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymui, kuriame yra numatyta, kad partijos tokias paskolas gali gauti tik iš bankų ir kredito institucijų? Ar partija, gaudama tokias neteisėtas paskolas iš verslo subjektų yra įsipareigojusi mokėti rinkos palūkanas ar delspinigius, o jeigu nėra – ar tai neturi būti traktuojama kaip šešėlinė parama partijai, už kurią gali būti atsilyginama neskaidriais sandoriais per trečiuosius asmenis?
4. Ar vykdydama politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymo priežiūrą Vyriausioji rinkimų komisija tyrė, ar visos partijos su paslaugų teikėjais sudarė sutartis vienodais įkainiais ir sąlygomis, ypač turint galvoje likusius įsiskolinimus ir jų apmokėjimo sąlygas? Ar įsiskolinimų apmokėjimo sąlygos buvo paslaugų teikėjų teiktos Vyriausiajai rinkimų komisijai iki rinkimų kampanijos pradžios ir ar kitos partijos turėjo galimybes gauti apmokėjimų atidėjimus tokiomis pat sąlygomis?
5. Ar Vyriausioji rinkimų komisija pripažintų kurią nors partiją šiurkščiai pažeidusią politinių kampanijų finansavimo ir finansavimo kontrolės įstatymą jei paaiškėtų, kad jos sudarytų sutarčių sąlygos skiriasi nuo kitų rinkimų kampanijos dalyvių arba jose yra sąlygų, kurios nebuvo teiktos Vyriausiajai rinkimų komisijai, arba paaiškėtų, kad sutartyse numatytos sąlygos buvo keičiamos prasidėjus rinkimų kampanijai, nors visa tai daryti draudžia Lietuvos Respublikos Politinių kampanijų finansavimo ir finansinės kontrolės įstatymas?

6. Ar VRK planuoja peržiūrėti įstatyminį partijų ir politinių kampanijų finansavimo reglamentavimą, kad būtų griežtai užkirstas kelias tokiam rinkiminių ir politinių kampanijų finansavimui, kai jos yra neteisėtai finansuojamos skolintomis iš reklamos paslaugų teikėjų lėšomis?

Pagarbiai

Seimo nariai

Andrius Antulis Antulis
Ingrida Štancytė Štancytė
TADAS LANGAITIS